

אהבה לפרשת חוקת

אֶל מְחֹלְלִי / שְׁמַע קוֹלִי / כְּפִי חִילִי / אֶהְיֶה
 אֶת שְׁמֶךָ / אֲרוּמֶךָ / כִּי מִמֶּךָ / לִי תִהְיֶה
 אֲזַכִּיר אוֹת / וְנִפְלְאוֹת / בְּצִבְאוֹת / צוּר נִגְלָה
 הוֹשַׁעְתָּם / אֶת בְּנֵי תָם / בַּעֲלוֹתָם / מִעֲגָלָה
 בְּבוֹאֵם אֶל / מְקוֹם בֵּיתְאֵל / הָרָאִם אֶל / הַגִּדְלָה

אֶז יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל: עָלִי בָּאֵר עָנּוּ לָהּ

הֵן אָפְטוֹר / נָס לַפֶּתַר / בְּבוֹא הַתּוֹר / עִם לַחֲמַל
 הָרָשָׁעִים / נִקְבָּעִים / בְּתוֹךְ סְלָעִים / עֲמָךְ קָמַל
 יַעֲצָתָ / וְדַבָּרְתָּ / וְהִשְׁבַּתָּ / לָהֶם גָּמוּל
 עִם פְּלִיאִים / הֵם בָּאִים / בְּתוֹךְ חֲצוּיִים / יָמִין וּשְׂמָאל
 הֵן יִצְאָתָהּ / הֵר אֲדַמָּתָהּ / לְקִרְאָתָהּ / לְהַקְבִּילָהּ

אֶז יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל: עָלִי בָּאֵר עָנּוּ לָהּ

אל מחוללִי. יוצרי. בעלותם מעגלה. ממצרים; שנאמר (ירמיה מו, כ) "עגלה יפהפיה מצרים". אל מקום ביתאל. בבואם אילימה, ושם שתיים עשרה עניות מים ושבעים תמרים (שמות טו, כז); וכמה דברים נפלאים במדרש ר' נחוניא בן הקנה (ספר הבהיר, קסה ואילך) על מקום זה, לכן קרא הפייטן למקום זה 'ביתאל'. הראם אל הגדולה. שמשם התחיל הבאר להתגלגל עמהם. אֶז יִשִּׁיר וכו'. פי' מיד היה להם לשיר על הבאר, אלא שהמתינו עד נס של נחלי ארנון. אפטור. אפתח פי, כמו "יפטירו בשפה" (תה' כב, ח). התור. הזמן. נקבעים בתוך סלעים. כשבאו ישראל ליכנס לארץ ישראל, היו צריכין לילך דרך נחל אחד בין שני הרים; הלכו אמוריים, ונחבאו במערות ובנקעים שבהרים, ואמרו- כשיעברו ישראל דרך העמק נצא עליהם פתאום על ראשי ההרים ונהרגם בחיצים ובאבני בליסטראות. והיו בהר של צד אמוריים כמין קרניים ושדיים בולטין, נגד הנקעים והמערות; כיון שבאו ישראל לעבור, נזדעזעו ההר של ארץ ישראל כשפחה היוצאת להקביל פני גבירתה, ונכנסו אותן השדיים לתוך הנקעים שכנגדן, והרגו את כולם. קמול. להכרית. בתוך חצויים. תוך שני חצאי ההרים, דהיינו העמק שביניהם. הר אדמתה. ההר של אדמת ארץ ישראל.

נִדְכָּאוּ / עַד נִשְׁאוּ / וְהֵם רָאוּ / בְּשׁוֹנְאֵיהֶם
 נִקְמָתָם / הוֹדַעְתָּם / מִפְּלִתָם / לְאַחֲרֵיהֶם
 בָּאֵר הַלֵּכָה / וְהוֹלִיכָה / אֶת דִּכָּא / לִפְנֵיהֶם
 כְּמוֹ חֲזוּ / אֲזִי עִם זֶה / בֶּן יַחֲזִיזוּ / פְּלִאֵיהֶם
 בְּאַהֲבָתָהּ / וְחִבָּתָהּ / בְּהִרְאֻתָהּ / אֶת פְּלִילָה

אֲזִי יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל: עָלִי בָּאֵר עָנּוּ לָהּ

וְגִרְבָּתָנוּ לְשִׁמָּהּ הַגָּדוֹל סֵלָה בְּאַמָּת, לְהוֹדוֹת לָהּ וּלְיַחֲזִידָהּ בְּאַהֲבָה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

.....
נדכאו. (...) שאו. לשון חורבן והריגה. **באר הלכה והולכה.** אמר הקב"ה 'מי מודיע לבני הניסים הללו? לאחר שעברו, חזרו ההרים למקומם; ונתרבתה הבאר וירדה לתוך הנחל, והעלתה משם דם וזרועות ואיברי ההרועים, ומוליכתן סביב המחנה; וישראל ראו ואמרו שירה. **את דכא.** ההרועים והמדוכאים. **פלילה.** לשון דין ומשפט; כל' יראה להם הקב"ה המשפט שיעשה באומות העולם לעתיד לבא. [ופ"ז- לשון 'פלא', טועה].

אהיה אסיר תודה לקבל הערות, הארות, והמלצות

על מנת שאוכל לתקן ולשפר

israelimf@gmail.com